

- 1) przy ryczałcie kwotowym — różnicę pomiędzy miesięczną stawką ryczałtu kwotowego, ustaloną przy dotychczasowym zatrudnieniu, a miesięczną stawką określoną dla danego rodzaju (zakresu przedmiotowego) rzemiosła w tabeli ryczałtu kwotowego dla liczby osób zatrudnionych przez ten miesiąc;
- 2) przy ryczałcie kwotowym w wypadku, gdy liczba osób zatrudnionych przekroczy w tym miesiącu cztery osoby, oraz przy ryczałcie umownym — kwotę wynikającą z przemnożenia miesięcznej kwoty ustalonego ryczałtu, przypadającej proporcjonalnie na jedną osobę przy dotychczasowym zatrudnieniu, przez liczbę osób dodatkowo zatrudnionych przez ten miesiąc.

§ 16. 1. Od decyzji wyłączającej z grupy osób opłacających podatki obrotowy i dochodowy w formie ryczałtu podatnik może w terminie określonym w § 11 ust. 1 złożyć odwołanie, a od decyzji zmieniającej wysokość ryczałtu — może w tymże terminie złożyć odwołanie lub zrzec się ryczałtu.

2. Odwołanie podlega rozpatrzeniu na zasadach przewidzianych w przepisach o postępowaniu podatkowym.

§ 17. W odniesieniu do podatników, którym na podstawie rozporządzenia wymienionego w § 18 ust. 1 nie przysługiwało prawo opłacania ryczałtu, a którym prawo

to zostało przyznane niniejszym rozporządzeniem, termin określony w § 7 ust. 1 przesuwa się w roku podatkowym 1966 do dnia trzydziestego po dniu ogłoszenia rozporządzenia.

§ 18. 1. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 29 grudnia 1964 r. w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego i dochodowego od osób prowadzących zakłady rzemieślnicze (Dz. U. z 1965 r. Nr 4, poz. 13).

2. Pozostaje w mocy rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 30 stycznia 1958 r. w sprawie tabel stawek ryczałtu kwotowego podatków obrotowego i dochodowego od osób prowadzących niektóre zakłady rzemieślnicze (Dz. U. Nr 10, poz. 36).

3. Skreśla się § 7 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 7 grudnia 1965 r. w sprawie posiadania przez podatników opłacających podatki obrotowy i dochodowy w formie ryczałtu rachunków na zakup niektórych materiałów (Dz. U. Nr 52, poz. 324).

§ 19. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do przychodów osiągniętych poczynając od roku podatkowego 1966.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

68

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 4 marca 1966 r.

w sprawie stosowania podwyżek w podatku obrotowym.

Na podstawie art. 3 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku obrotowym (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 449, z 1955 r. Nr 22, poz. 139, z 1960 r. Nr 29, poz. 167 i z 1962 r. Nr 66, poz. 327) zarządza się, co następuje:

§ 1. W wypadkach, o których mowa w art. 5 ust. 4 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku obrotowym (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 449, z 1955 r. Nr 22, poz. 139, z 1960 r. Nr 29, poz. 167 i z 1962 r. Nr 66, poz. 327), podwyżkę stawek podatku obrotowego stosuje się:

- 1) do podatników wykonujących świadczenia w zakresie handlu — w wysokości 50%;
- 2) do pozostałych podatników:
 - a) jeżeli podatnicy ci ksiąg w ogóle nie prowadzą lub prowadzone księgi uznane zostały za nieprawidłowe

pod względem materialnym (nierzetelne) — w wysokości 20%,

b) w pozostałych wypadkach — w wysokości 10%.

§ 2. Traci moc § 1 ust. 2 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 23 maja 1964 r. w sprawie ustalenia stawek podatku obrotowego dla zakładów gastronomicznych i pensjonatów (Dz. U. Nr 20, poz. 123).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do wymiarów podatku od obrotów osiągniętych poczynając od roku podatkowego 1965; rozporządzenie stosuje się także do wymiarów podatku za okresy wcześniejsze, jeżeli tych wymiarów jeszcze nie dokonano albo gdy sprawa nie została rozstrzygnięta w toku instancji w postępowaniu odwoławczym.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

69

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 4 marca 1966 r.

w sprawie zwolnienia od podatków obrotowego i dochodowego osób w wieku starszym oraz inwalidów wykonujących rzemiosło i niektóre usługi.

Na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku obrotowym (Dz. U. z 1950 r.

Nr 49, poz. 449, z 1955 r. Nr 22, poz. 139, z 1960 r. Nr 29, poz. 167 i z 1962 r. Nr 66, poz. 327) i art. 11 ust. 2 dekretu

z dnia 26 października 1950 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 26, z 1958 r. Nr 45, poz. 223 i z 1962 r. Nr 33, poz. 156) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zwalnia się od podatków obrotowego i dochodowego przychody osób, które ukończyły: kobiety 60 lat, a mężczyźni 65 lat życia, bądź zostały zaliczone do I lub II grupy inwalidów, jeżeli osoby te wykonują świadczenia w zakresie:

- 1) rzemiosła,
- 2) usług w zakresie naprawy lub konserwacji przedmiotów gospodarstwa domowego lub przedmiotów osobistego użytku, okrętki, mereżki, haftu, robót ręcznych, dekantowania, plisowania, podnoszenia oczek, prania bielizny, ostrzenia noży, czyszczenia okien, pomocy domowej oraz ulicznego czyszczenia obuwia i ważenia osób,
- 3) zakładów gastronomicznych nie prowadzących sprzedaży napojów zawierających alkohol z wyjątkiem piwa.

2. Zwolnienie stosuje się, jeśli osoby określone w ust. 1:

- 1) zgłosiły obowiązek podatkowy,
- 2) nie zatrudniają w związku z wykonywanymi świadczeniami ani pracownika najemnego, ani członka rodziny poza małżonkiem, jak również nie korzystają z usług innych osób nie zatrudnionych w zakładzie, a jeśli chodzi o osoby prowadzące zakłady gastronomiczne — zatrudniają poza małżonkiem nie więcej niż jednego pracownika najemnego lub jednego członka rodziny,
- 3) osiągają w ciągu roku podatkowego obrót nie przekraczający 40.000 zł, a jeśli chodzi o zakłady gastronomiczne czynne przez cały rok — 150.000 zł i sezonowe — 100.000 zł,
- 4) nie posiadają, poza wymienionymi w ust. 1, innych źródeł przychodów, podlegających opodatkowaniu podatkiem obrotowym; zastrzeżenie to dotyczy również małżonka.

3. Nie stanowi przeszkody w stosowaniu przepisów rozporządzenia zatrudnienie w zakładzie rzemieślniczym na podstawie pisemnej umowy o naukę, zarejestrowanej w izbie rzemieślniczej, jednego ucznia i osiągnięcie w związku z tym wyższego obrotu od określonego w ust. 2 pkt 3, nie przekraczającego jednak w ciągu roku 55.000 zł.

§ 2. Zwolnienie stosuje się, poczynając od roku podatkowego następującego po roku, w którym spełnione zostały warunki określone w § 1.

§ 3. W celu uzyskania zwolnienia od podatków osoby odpowiadające warunkom określonym w § 1 obowiązane są w terminie do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok podatkowy złożyć wnioski o zwolnienie.

§ 4. 1. Osoba zwolniona od podatków na podstawie niniejszego rozporządzenia jest obowiązana zawiadomić właściwy organ finansowy o utracie warunków do zwolnienia określonych w § 1. Zawiadomienie należy złożyć na piśmie w terminie siedmiu dni od utraty warunków do zwolnienia.

2. Osoba, która zgłosi organowi finansowemu w terminie określonym w ust. 1 utratę warunków do zwolnienia, zostanie opodatkowana od miesiąca następującego po utracie warunków, z wyjątkiem wypadku przekroczenia granicy obrotu określonej w § 1 ust. 2 pkt 3 lub ust. 3; w tym wypadku zostanie ona opodatkowana za cały rok podatkowy, lecz zobowiązania podatkowe zostaną jej rozłożone na miesięczne raty.

3. Osoba, która wprowadzi organ finansowy w błąd co do warunków, od których uzależnione jest zwolnienie od podatków, bądź która utraci te warunki i nie dopełni obowiązków przewidzianych w ust. 1, zostanie opodatkowana za cały rok podatkowy, w którym nastąpiła utrata warunków do zwolnienia.

§ 5. Osoba zwolniona od podatków na podstawie przepisów niniejszego rozporządzenia nie może powoływać się na to zwolnienie dla uzyskania zwolnienia, ulgi lub świadczenia w jakiegokolwiek innej dziedzinie.

§ 6. Przewidziany w § 3 termin do składania wniosków o zwolnienie przesuwają się w odniesieniu do roku podatkowego 1966 na okres miesięczny, licząc od dnia ogłoszenia rozporządzenia.

§ 7. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 6 marca 1964 r. w sprawie zwolnienia od podatku dochodowego osób w wieku starszym oraz inwalidów wykonujących usługi (Dz. U. Nr 13, poz. 76).

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie poczynając od roku podatkowego 1966.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

70

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 4 marca 1966 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonania dekretu o podatku obrotowym oraz rozporządzenie w sprawie wykonania dekretu o podatku dochodowym.

Na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 i 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku obrotowym (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 449, z 1955 r. Nr 22, poz. 139, z 1960 r. Nr 29, poz. 167 i z 1962 r. Nr 66, poz. 327) oraz art. 11 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 26, z 1958 r. Nr 45, poz. 223 i z 1962 r. Nr 33, poz. 156) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 6 czerwca 1951 r. w sprawie wykonania dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku obrotowym (Dz. U. z 1951 r. Nr 35, poz. 273, z 1956 r. Nr 50, poz. 221, z 1959 r. Nr 2, poz. 16

i z 1961 r. Nr 6, poz. 45) w § 16 ust. 1 pkt 7 lit. b) kwotę „30.000 zł” zastępuje się kwotą „50.000 zł”.

§ 2. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 28 lutego 1951 r. w sprawie wykonania dekretu o podatku dochodowym (Dz. U. z 1951 r. Nr 16, poz. 127, z 1953 r. Nr 40, poz. 174, z 1956 r. Nr 36, poz. 162, z 1958 r. Nr 43, poz. 207 i Nr 64, poz. 314 oraz z 1959 r. Nr 2, poz. 15) w § 27 ust. 1 pkt 16 lit. b) kwotę „30.000 zł” zastępuje się kwotą „50.000 zł”.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie poczynając od roku podatkowego 1966.

Minister Finansów: *J. Albrecht*